

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/46/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122206516
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kubincová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122206516.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Kubincovej, PhD., členov senátu JUDr. Mariána Blahu a JUDr. Martiny Holecovej, v právnej veci žalobcu: Tatra banka, a.s., so sídlom Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava 1, IČO: 00686930, pr. zast.: RASLEGAL, s. r. o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava-Staré mesto, IČO: 36855561 proti žalovanému: A.. K. K., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt L. XX, prechodný pobyt O. XXXX/XX, XXX XX R., pr. zast.: JUDr. Andrej Gara, so sídlom Štefánikova 14, 811 05 Bratislava 1, IČO: 30850436, o zaplatenie 72.245,99 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 5Cb/17/2022 - 169 zo dňa 18. januára 2023, takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 5Cb/17/2022 - 169 zo dňa 18. januára 2023 potvrdzuje.
- II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie v prvej výrokovej vete uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 72.245,99 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 2.520,83 Eur, úrokmi z omeškania vo výške 1.204,50 Eur, úrokmi z omeškania vo výške 25 % ročne zo sumy 72.245,99 Eur od 19.09.2021 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na č. účtu žalobcu IBAN: SK32 1100 0000 0020 0200 3589, variabilný symbol: 8002358161 s tým, že plnením spoločnosti DIGSON, s.r.o., IČO: 44 059 361, so sídlom: Matičná 2, 949 11 Nitra zaniká v danom rozsahu povinnosť plniť žalovanému. V druhej výrokovej vete uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia s tým, že plnením spoločnosti DIGSON, s.r.o., IČO: 44 059 361, so sídlom: Matičná 2, 949 11 Nitra zaniká v danom rozsahu povinnosť plniť žalovanému.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou, upravenou v priebehu sporu, domáhal voči pôvodne žalovanému 1/ DIGSON s.r.o., IČO: 44059361 a žalovanému 2/ A.. K. K. zaplatenia istiny vo výške 72.245,99 Eur, úroku vo výške 2.520,83 Eur, úroku z omeškania vo výške 1.204,50 Eur, úroku z omeškania vo výške 25 % ročne zo sumy 72.245,99 Eur od 19.09.2021 do zaplatenia a paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 Eur s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v danom rozsahu povinnosť plniť druhého žalovaného.

3. Žalobca podanie žaloby odôvodnil tým, že s pôvodným žalovaným 1/ uzavrel dňa 27.04.2016 Zmluvu o splátkovom úvere č. MÚ-8002358161 a v nej inkorporovanú Dohodu o ručení, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru pôvodnému žalovanému 1/ rade na podnikateľské účely vo výške 135.000 Eur, s mesačnou splátkou vo výške 2.813 Eur, pri úrokovej sadzbe Base rate + úroková marža 0% p.a. a s

úrokom z omeškania vo výške 25 % p.a. Následne uzatvorili aj Dodatky k Zmluve, a to dňa 12.12.2016 Dodatok č.1, dňa 16.02.2018 Dodatok č.2 a dňa 18.07.2019 Dodatok č.3, ktorými došlo k navýšeniu úveru na celkovú sumu 191.500 Eur s konečnou splatnosťou úveru 31.07.2022. Pôvodný žalovaný 1/ nedodrжал povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a dohodnuté splátky neplatil riadne a včas, preto žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Pôvodný žalovaný 2/ sa ako ručiteľ zaviazal uspokojiť pohľadávku žalobcu, ak pôvodný žalovaný 1/ nesplní riadne a včas svoje peňažné záväzky voči žalobcovi. Žalobca žalovaných vyzval na zaplatenie dlhu osobitnými výzvami, pričom im poskytol lehotu splatnosti 5 dní od doručenia vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Žalovaní dlh ani čiastočne nezaplatili.

4. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vo veci rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 43Up/13/2022 zo dňa 18.01.2022.

5. Žalovaní 1/ a 2/ podali voči platobnému rozkazu obsahovo totožný odpor, v ktorom žiadali žalobu zamietnuť. Potvrdili uzavretie Zmluvy o splátkovom úvere ako aj uzavretie Dodatkov č.1.- 3. k tejto zmluve. Boli toho názoru, že vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti úveru nebolo v súlade s Občianskym zákonníkom ani so Všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu a tvrdili, že žalovaný 2/ má postavenie spotrebiteľa, nakoľko nie je podnikateľom. Žalobca mal žalovaného 2/ upozorniť na úmysel žalobcu úver zosplatiť. Vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti úveru nebolo žalovaným doručené. Právo žalobcu o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru malo byť individuálne dojednané a upravené v Zmluve o splátkovom úvere a nie vo VOP. Úver nie je možné považovať za predčasne splatný. Zmluva ako aj Dohoda o ručení sú formulárové zmluvy, ktoré dlžník nemá ako ovplyvniť. Žalovaný 2/ sa neoboznámil s VOP, nakoľko neboli súčasťou zmluvy. Žalovaný 1/ požiadal o reštrukturalizáciu úveru v novembri 2020 z dôvodu vzniku finančných problémov z dôvodu COVID-19. Žalobca jeho žiadosť zamietol, čo bolo podľa ich názoru v rozpore s dobrými mravmi.

6. Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 43Up/13/2022 zo dňa 21.07.2022 odpor pôvodného žalovaného 1/ odmietol, nakoľko bol podaný oneskorene. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.02.2022.

7. Podaním včasného odporu žalovaným 2/ došlo k zrušeniu platobného rozkazu, žalobca podal návrh na pokračovanie v konaní a vec bola postúpená na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Žiar nad Hronom.

8. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca vo vyjadrení k podanému odporu poukázal na to, že žalovaný nespochybňuje uzavretie úverovej zmluvy, uzavretie dohody o ručení, výšku istiny v omeškani, omeškanie s riadnym splácaním úveru. Tvrdenie žalovaného o tom, že neboli splnené podmienky pre mimoriadne zosplatenie úveru, sú nepodložené. Hlavný dlžník prestal úplne uhrádzať mesačné splátky čo do istiny v marci 2021. Na základe omeškania hlavného dlžníka s plnením o viac ako 10 dní pristúpil žalobca k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (bod 13.1 písm. a/ VÚP). Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného najneskôr dňa 13.09.2021 s poukazom na bod 16.3 písm. c/ VÚP. Žalovaný svojou argumentáciou nespochybnil zosplatenie úveru a doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 19.09.2021. S postavením žalovaného ako spotrebiteľa okresný súd nesúhlasil. Skutočnosť, že sa hlavný dlžník ocitol v nepriaznivej finančnej situácii, nie je relevantný dôvod pre neplnenie záväzkov, nakoľko je jeho povinnosťou plniť si záväzky vyplývajúce zo zmluvy. Skutočnosť, že žalobca zamietol hlavnému dlžníkovi odklad splátok je bez akejkoľvek skutkovej a právnej relevancie.

9. Podľa záverov súdu prvej inštancie žalobca v spore preukázal, že ako veriteľ uzavrel s pôvodným žalovaným v 1. rade DIGSON, s.r.o. IČO: 44 059 361 ako dlžníkom dňa 27.04.2016 Zmluvu o splátkovom úvere č. MÚ-8002358161 a v nej inkorporovanú Dohodu o ručení, na základe ktorej poskytol pôvodnému žalovanému 1/ peňažné prostriedky formou splátkového investičného úveru vo výške 135.000 Eur, s ročnou úrokovou sadzbou 7 %. Úver sa pôvodný žalovaný 1/ zaviazal splácať v mesačných splátkach po 2.813 Eur so splatnosťou posledný bankový deň v kalendárnom mesiaci, s dohodnutým úrokom z omeškania vo výške 25 % ročne. Následne uzatvorili aj Dodatky k Zmluve a to Dodatok č.1 dňa 12.12.2016, Dodatok č.2 dňa 16.02.2018 a Dodatok č.3 dňa 18.07.2019, ktorými došlo k navýšeniu úveru na celkovú sumu 191.500 Eur s konečnou splatnosťou úveru 31.07.2022 so splátkami vo výške 2.633 Eur. Vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán bližšie nešpecifikovaných Zmluvou a Dohodou o ručení sa riadia Všeobecnými úverovými podmienkami veriteľa. Za účelom zabezpečenia Zabezpečenéj

pohľadávky uzavreli žalobca ako veriteľ so žalovaným (pôvodne žalovaným 2/) ako ručiteľom Dohodu o ručení obsiahnutú v bode 6.6 Zmluvy. Uvedené skutočnosti, rovnako ako výška plnenia (do podania žaloby) ako aj výška dlhu v zmysle aktuálneho stavu úveru predloženého žalobcom neboli medzi stranami sporu sporné.

10. Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie odôvodnil tým, že pokiaľ žalovaný poukazoval na ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, či už v súvislosti so zosplatnením úveru, doručovaním alebo formulárovými zmluvami, tak žalovaný v kontexte uzavretej zmluvy nemá postavenie spotrebiteľa a nepožíva zvýhodnenú zákonnú ochranu. Ručiteľský záväzok, ktorý poskytla fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, nie je zahrnutá pod ochranu poskytovanú spotrebiteľom, pokiaľ ide o záruku za vrátenie úveru poskytnutého osobe, ktorá pri tomto úkone vystupovala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (rozhodnutie ESD C-45/96 zo dňa 17.03.1998 vo veci Dietzinger). Vzťah strán sporu, vzhľadom na skutočnosť, že pôvodnému žalovanému 1/ ako spoločnosti s.r.o. bol poskytnutý úver na podnikateľský účel (splátkový investičný úver), sa spravuje príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka (§ 261 ods.1) a uvedené sa týka aj postavenia žalovaného ako ručiteľa. Skutočnosť, že žalovaný bol v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere v postavení ručiteľa, žalovaný nerozporoval. Zo Zmluvy o splátkovom úvere bod 6.6.1 vyplýva vyhlásenie žalovaného ako ručiteľa, že v zmysle § 303 Obchodného zákonníka v prípade, ak dlžník nezaplatí zabezpečenú pohľadávku, na ktorú sa pre účely tejto dohody o ručení považuje aj pohľadávka osobitného ručiteľa, riadne a včas, zaplatí zabezpečenú pohľadávku veriteľovi za dlžníka v súlade so zmluvou. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je povinnosť žalovaného na plnenie žalobcovi daná (bod 6.6.2 Zmluvy).

11. Súd prvej inštancie posúdil ako nedôvodnú obranu žalovaného, že uzavretá zmluva je zmluvou formulárovou, ktorú nemohol ovplyvniť, VÚP nikdy nepodpísal a v čase podpisu Zmluvy mu známe neboli. Tento záver odôvodnil tým, že žalovaný nemá postavenie spotrebiteľa. Podľa zistení súdu prvej inštancie z uzavretej Zmluvy o splátkovom úvere vyplýva (čl. II. bod 2.2), že vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán bližšie nešpecifikované touto zmluvou a Dohodou o ručení sa riadia Všeobecnými úverovými podmienkami Tatra banky, a.s. zo dňa 7.3.2008 v znení neskorších dodatkov (ďalej len „Úverové podmienky“). Z čl. IX. bod 9.4 Zmluvy je nepochybné vyhlásenie žalovaného (aj dlžníka), že sa pri uzavretí tejto zmluvy oboznámili s príslušným Sadzobníkom poplatkov a s Úverovými podmienkami. Uvedené ustanovenia Zmluvy (ako aj celý obsah Zmluvy) sú písané jasne, určito a zrozumiteľne a v primeranom rozsahu. Nie je nutné, aby zmluvná strana VÚP podpisovala. V prípade, ak žalovaný mal k obsahu Zmluvy výhrady, nemusel ju uzatvoriť resp. mohol iniciovať zmenu jej obsahu, čo v spore preukázané a ani tvrdené nebolo. Doplnil, že žalovaný je osoba vysokoškolsky vzdelaná, čo predpokladá určitú mieru rozumovej vyspelosti.

12. Súd prvej inštancie poukázal aj na to, že pokiaľ žalovaný v spore tvrdil, že hlavný dlžník prestal úver splácať, nakoľko sa dostal do finančných problémov, čo bolo spôsobené pandemiou COVID-19 a žalobca žiadosť hlavného dlžníka o reštrukturalizáciu úveru nevyhovel, tieto jeho tvrdenia sú pre posúdenie nároku žalobcu právne irelevantné. Uvedené rozhodnutie žalobcu nemožno posudzovať ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, ako tvrdil žalovaný.

13. Právo žalobcu úver predčasne zosplatniť bolo podľa zistení súdu prvej inštancie dané v zmysle čl. VIII. bod 8.1 zmluvy, keď u žalovaného nastal prípad neplnenia podľa čl.1. čl. XIII. bod 13.1 písm. a/ VÚP Tatra banky, a.s. a čl. 2.čl. XIII. bod 13.1 písm. i/ VÚP Tatra banky, a.s.. Hlavný dlžník a ani ručiteľ od mesiaca marec 2021 na splátku istiny neuhradili nič. Uvedená skutočnosť medzi stranami sporu ani sporná nebola. Žalobca využil svoje právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle čl. XIII. bod 13.2 písm. a/ VÚP, bod 13.3 VÚP, z ktorých zistení okresný súd vyvodil, že žalobca úver zosplatnil platne.

14. Súčasne súd prvej inštancie označil za nedôvodnú výhradu žalovaného, že nemá vedomosť o doručení Oznamenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca v spore preukázal, že vzhľadom na porušenie povinnosti hlavného dlžníka splácať úver riadne a včas, oznámil hlavnému dlžníkovi ako aj žalovanému listom zo dňa 08.09.2021 (každému zvlášť), že vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru a zároveň ich vyzval na zaplatenie celkovej pohľadávky veriteľa, ku dňu 07.09.2021 vo výške 75.971,32 Eur, bezodkladne, najneskôr do 5 kalendárnych dní. Žalobca súdu predložil podací hárok EPH251291634, z ktorého vyplýva zaslanie uvedenej listiny tak hlavnému dlžníkovi (RF010771352SK)

ako aj žalovanému (RF010771349SK), obom dňa 09.09.2021. Podľa Článku XVI. Všeobecných úverových podmienok bod 16.3 písmeno c), pre účely doručovania podľa Úverových dokumentov platí, že oznámenia, žiadosti alebo iná korešpondencia doručované prostredníctvom doporučenej poštovej zásielky platia za doručené tretím dňom nasledujúcim po dni ich odoslania. Z uvedeného podľa súdu prvej inštancie vyplýva, že Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a Výzva na zaplatenie (súčasť jednej listiny) boli hlavnému dlžníkovi ako aj žalovanému doručené najneskôr dňa 13.09.2021, pričom je postačujúce, aby sa listina dostala do dispozičnej sféry hlavného dlžníka a žalovaného.

15. Súd prvej inštancie posúdil žalobu žalobcu ako dôvodnú, zhrnúc, že žalobca poskytol hlavnému dlžníkovi (pôvodnému žalovanému 1/) úver, ktorý nesplácal riadne a včas, žalobca úver zosplatnil, ani po zosplatnení nedošlo k plneniu či už hlavným dlžníkom alebo žalovaným ako ručiteľom. Žalovaný nerozporoval výšku ani rozsah uplatnených nárokov žalobcu. Súd priznal žalobcovi nezaplatenú istinu vo výške 72.245,99 Eur (nesplatená istina vo výške 72.209,99 Eur a poplatky vo výške 36 Eur), úrok do zosplatnenia vo výške 2.520,83 Eur, úrok z omeškania do zosplatnenia vo výške 1.204,50 Eur, úrok z omeškania po zosplatnení úveru vo výške dohodnutej v zmluve 25 % ročne z priznanej istiny vo výške 72.245,99 Eur počítaný od 19.09.2021 do zaplatenia, teda od prvého dňa omeškania po zosplatnení úveru (odoslané 09.09.2021, v sfére dispozície žalovaného dňa 13.09.2021, 5 dní po uplynutí lehoty na zaplatenie uvedenej v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, s odkazom na skutočnosti týkajúce sa doručenia Oznámenia).

16. Žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, súd prvej inštancie priznal náhradu trov konania v pomere 100 % trov konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

17. Súd prvej inštancie rozhodol v neprítomnosti žalovaného, resp. jeho právneho zástupcu. Svoj postup súd prvej inštancie odôvodnil tým, že neboli splnené zákonné dôvody na odročenie pojednávania v zmysle § 183 CSP. Na pojednávanie dňa 18.01.2023 sa nedostavil právny zástupca žalovaného, doručenie mal riadne vykázané. Súdu doručil žiadosť o zrušenie a odročenie pojednávania pre práceneschopnosť žalovaného od 16.01.2023. Súd právnenému zástupcovi žalobcu oznámil, že jeho žiadosť o odročenie pojednávania neakceptuje, nakoľko na pojednávanie bol predvolaný právny zástupca žalovaného, žalovaný na pojednávanie predvolaný nebol. V spore nebol daný návrh na vykonanie dôkazu výsluchom strany žalovaného, žalovaný bol kvalifikovane právne zastúpený advokátom, ktorému v účasti na pojednávaní nič relevantné nebránilo.

18. Voči tomuto rozhodnutiu podal v celom rozsahu odvolanie žalovaný, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil späť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a priznal mu nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %

19. Podanie odvolania žalovaný odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces [§ 365 ods. 1 písm. b) CSP], rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP] a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam [§ 365 ods. 1 písm. f) CSP].

20. Žalovaný v odvolaní tvrdil, že rozhodnutie prvostupňového súdu je predčasné. Dňa 17.01.2023 sa právny zástupca žalovaného dozvedel o ochorení žalovaného. Vzhľadom na vážnosť zdravotného stavu žalovaného bol právny zástupca žalovaného toho názoru, že je nutné podať žiadosť o odročenie termínu pojednávania vytyčeného na deň 18.01.2023 o 12:30 hod. v sídle prvostupňového súdu. Žalovaný preukázal svoje tvrdenie o ochorení potvrdením o dočasnej práceneschopnosti. Nakoľko žalovaný trval na svojej osobnej účasti na nariadenom prvom pojednávaní v predmetnej právnej veci a svoju neúčast ospravedlňoval zo zdravotného dôvodu, boli splnené podmienky na odročenie termínu pojednávania podľa § 183 a nasl. CSP. Prvostupňový súd neakceptoval žiadosť o odročenie termínu pojednávania a nesúhlas s odročením termínu pojednávania zaslal právnenému zástupcovi žalovaného na vedomie ráno, v deň pojednávania. Vzhľadom na to, že právny zástupca žalovaného považoval nepriaznivý zdravotný stav žalovaného za zákonný dôvod odročenia termínu pojednávania, ktorý navyše riadne preukázal potvrdením o dočasnej práceneschopnosti žalovaného, nepredpokladal, že prvostupňový súd nebude akceptovať zlý zdravotný stav žalovaného ako dôvod odročenia termínu pojednávania. Poukázal na to,

že sídlo právneho zástupcu žalovaného je v Bratislave, čo znamená, že právny zástupca žalovaného pri akejkoľvek priaznivej cestnej premávke si musí vyhradiť čas minimálne 135 minút na presun do sídla prvostupňového súdu. Nakoľko prvostupňový súd zaslal ráno v deň vytyčeného pojednávania neakceptáciu žiadosti o zrušenie a odročenie termínu pojednávania, právny zástupca zaslal opätovnú žiadosť o zrušenie a odročenie termínu pojednávania, na ktorú už prvostupňový súd nereagoval a následne na nariadenom pojednávaní konal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, čím boli porušené práva žalovaného na spravodlivý proces. Žalovaný ako strana sporu je oprávnený vyjadriť sa k predmetnej žalobe, pričom tohto práva sa žalovaný nemienil vopred vzdať. Odôvodnenie prvostupňového súdu, že výsluch strany sporu - žalovaného nebol navrhnutý v odpore žalovaného, neznamená, že by výsluch žalovaného nebol navrhnutý v priebehu konania. Žalovaný ďalej uviedol, že na svojom výsluchu trvá.

21. Žalovaný doplnil, že nebol Okresným súdom Banská Bystrica, pred ktorým začalo konanie o vydaní platobného rozkazu, upovedomený o koncentracii konania, čím prvostupňový súd predčasne rozhodol o nároku žalobcu.

22. Podľa odvolacích tvrdení žalovaného sa prvostupňový súd nesprávne vysporiadal s postupom žalobcu vo veci vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Mimoriadna splatnosť úveru nebola vyhlásená v súlade so Všeobecnými Obchodnými podmienkami žalobcu. Je nevyhnutné, aby sa ručiteľ riadne dozvedel o tak závažnom zámere žalobcu, akým je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, bolo tak na ťarchu žalobcu preukázať doručenie vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru žalovanému. Žalobca neunesol dôkazné bremeno vo veci údajného doručenia vyhlásenia o mimoriadnej splatnosti úveru. Predložený podací hárok potvrdzuje výlučne odoslanie nejakého dokumentu, avšak v žiadnom prípade nie jeho doručenie dlžníkovi. Žalovanému nebolo doručené vyhlásenie žalobcu o mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaný poukázal na znenie bodu 13.3.2. Všeobecných obchodných podmienok žalobcu (ďalej aj ako „VOP“), podľa ktorého celková pohľadávka veriteľa sa stane splatnou dňom doručenia oznámenia Veriteľa o mimoriadnej splatnosti úveru dlžníkovi. Ďalej poukázal na to, že podľa bodu 16.1 VOP mu malo byť toto oznámenie doručované do vlastných rúk. Žalovaný sa nedozvedel o predčasnej splatnosti úveru riadne, čím nie je možné považovať úver za mimoriadne zosplatený. Navyiac vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru patrí medzi základné práva žalovaného, a preto by takéto právo malo byť individuálne dojednané a upravené v Zmluve o splátkovom úvere, obsahom ktorej bola aj Dohoda o ručení, a nie vo Všeobecných obchodných podmienkach žalobcu.

23. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

24. Podľa názoru žalobcu žalovaný v podanom odvolaní neuviedol akékoľvek relevantné tvrdenia, ktoré by preukazovali ním deklarovanú nezákonnosť, nesprávnosť, prípadne „predčasnosť“ napadnutého rozsudku. Odvolanie podľa jeho presvedčenia predstavuje len opakovanie doterajšej argumentácie žalovaného prameniacej z jeho skorších podaní a žiadostí, ktorá je však (s ohľadom na daný skutkový stav a súčasnú etapu prebiehajúceho súdneho konania) bez akejkoľvek vecnej a právnej relevancie.

25. Nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že súd vykonal pojednávanie v jeho neprítomnosti, aj keď boli splnené zákonné podmienky na jeho odročenie. Uviedol, že predvolanie na pojednávanie bolo zasielané len splnomocneným zástupcom oboch sporových strán. Súd nenariadil dokazovanie výsluchom žiadnej zo sporových strán a žiadna zo sporových strán na pojednávanie za účelom vykonania úkonu dokazovania predvolávaná nebola. Dôvodom pre odročenie pojednávania nie je situácia, v dôsledku ktorej sa sporová strana (ktorá je v konaní zastúpená advokátom) nemôže dostaviť na pojednávanie, hoci táto trvá na svojej osobnej účasti. Rovnako nie je ani relevantný argument, že žalovaný trvá na svojom výsluchu. Žalovaný svoje právo na spravodlivý proces mohol plne realizovať prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu vo forme vyjadrení, prednesov a záverečných návrhov priamo na pojednávaní, čím je zabezpečené jeho právo na „vypočutie“. Nepochybne mu tak bola zabezpečená plná miera realizácie procesných práv. Zároveň mohol až do pojednávania predkladať súdu svoje vyjadrenia, stanoviská či čokoľvek, čo považoval za relevantné zo svojho pohľadu. Niet okolností, ktorú by nemohol v konaní odprezentovať súdu ešte pred pojednávaním, pričom s ohľadom na koncentraciu sporového konania k tomu aj bol povinný. Reflektujúc na princíp rýchlosti a hospodárnosti sporového konania rovnako platí, že vo veci sa má rozhodnúť spravidla na jednom pojednávaní a odročovanie pojednávania v sporovom konaní je potrebné minimalizovať. Daná právna vec

si nevyžadovala ani rozsiahle právne posúdenie, súd mal po vykonaní dôkazov vytvorený postačujúci zákonný podklad pre rozhodnutie vo veci samej a mohol tak rozhodnúť na prvom pojednávaní.

26. Žalobca upozornil tiež na to, že žalovaný doposiaľ neuviedol žiadne dôvody, pre ktoré sa nemohol dostaviť na pojednávanie jeho právny zástupca. Nikto okrem samotného neprítomného advokáta žalovaného tak nenesie procesnú zodpovednosť za to, že sa žalovaný, ktorý je v spore riadne zastúpený advokátom, sa na pojednávanie bezdôvodne nedostavil. Poukázal aj na to, že žalovaný konajúcemu súdu zaslal elektronickými prostriedkami do elektronickej schránky žiadosť o odročenie pojednávania deň pred pojednávaním o 13:50 hod. (t.j. menej ako 24 hodín pred termínom pojednávania). Zástupcovi žalovaného ako advokátovi muselo byť zrejmé, že žiadosť o odročenie podľa ním popísaných okolností nemusí obstať a mal s účasťou na pojednávaní operatívne počítať. Za tým účelom bez vyznenia súdu o akceptovaní žiadosti o odročenie mal byť pripravený sa pojednávania zúčastniť. Rovnako si musel byť vedomý aj skutočnosti, že ak súd dôvod vyhodnotí ako nedostatočný, nebude jeho žiadosti vôbec vyhovieť. Konajúci súd dňa 18.01.2023 o 08:32 hod. oznámil zástupcovi žalovaného, že jeho žiadosť o odročenie neakceptuje. Pojednávanie sa konalo o 12:30 hod. a cesta z Bratislavy do Žiaru nad Hronom trvá približne 1 hod. 45 minút. Je teda zrejmé, že oznámenie o nevyhovieť žiadosti sa dostalo do dispozičnej sféry zástupcu v dostatočnom časovom horizonte, aby sa mohol dostaviť na pojednávanie do sídla súdu. Zástupcovi žalovanému muselo byť jasné, že ani jeho ďalšia žiadosť o odročenie z toho istého dôvodu nebude úspešná. Zástupca žalovaného sa tak svojvoľne nezúčastnil nariadeného pojednávania. Dočasná práceneschopnosť žalovaného ho nijako neospravedľuje z absencie na pojednávaní dňa 18.01.2023. Doplnil, že z dostupných podkladov predložených žalovaným vyplýva skutočnosť, že žalovaný bol práceneschopný už dňa 16.01.2023. Potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti bolo síce vystavené dňa 17.01.2023, no sporová strana mohla predpokladať trvanie zdravotných komplikácií žalovaného už dňa 16.01.2023. Právny zástupca teda mohol adresovať súdu žiadosť už v doobedňajších hodinách dňa 17.01.2023 a nie v čase, kedy ho súd už pravdepodobne nebude vedieť obratom vyznamenať.

27. K námietke žalovaného, podľa ktorej úver nebol zosplatnený v súlade so zmluvnými podmienkami pre nepreukázanie doručenia oznámenia o predčasnej splatnosti úveru žalovanému, žalobca uviedol, že toto oznámenie bolo žalovanému doručené v súlade so Zmluvou, resp. VÚP a v tomto smere odkázal na svoju argumentáciu prezentovanú v replike zo dňa 22.11.2022 a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Podľa žalobcu oznámenie nie je v zmysle ust. bodu 16.1. VÚP nutné doručovať do vlastných rúk. Pripomenul, že žalovaný je so žalobcom v hmotnoprávnom postavení ako ručiteľ a je možné sa voči nemu domáhať uspokojenia jeho nárokov podporne, ak si neplní záväzky obligáčny dlžník (spol. DIGSON, s.r.o., pôvodne ako žalovaný 1/). Osoba žalovaného je jediným spoločníkom a konateľom primárneho dlžníka, ktorý má teda fakticky priamu vedomosť o záväzkoch a doručovaní jednotlivých hmotnoprávných úkonov žalobcu spoločnosti DIGSON, s.r.o.. Žalobca osobitne poukázal i na bod 6.6.1 Zmluvy, podľa ktorého bol žalobca oprávnený domáhať sa zaplatenia pohľadávky od žalovaného ako ručiteľa aj bez predchádzajúceho vyzvania spol. DIGSON, s.r.o. a poskytnutia ďalšej primeranej lehoty na plnenie, prípadne bez prechádzajúceho doručenia Oznámenia žalovanému. Osobitným zmluvným dojednaním v podobe bodu 6.6.1 Zmluvy strany vylúčili aplikáciu ust. § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka. Vzťah medzi žalobcom a žalovaným tak má charakter priameho ručenia. Zaslanie Oznámenia o predčasnom zosplatnení úveru tak v danom prípade plní vo vzťahu k žalovanému ako ručiteľovi len informatívny účel, pričom zodpovedá štandardným spôsobom žalobcu zasielať Oznámenia v prípade súdneho uplatnenia nárokov aj ručiteľovi. Žalobca dodal, že v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.01.2013, sp. zn. 6 MCdo 22/2011, sa za kvalifikovanú výzvu na zaplatenie považuje aj žaloba.

28. Žalobca rozporoval aj argumentáciu žalovaného, podľa ktorej má byť dojednanie práva žalobcu predčasne zosplatiť úver zahrnuté priamo v Zmluve, a nie vo VÚP. Zdôraznil, že VÚP obsahujú podmienky, ktoré sa vzťahujú na všetky úverové produkty poskytované jeho klientom. Z tohto dôvodu sú sformulované v tomto osobitnom dokumente, čo uľahčuje, urýchľuje, ale aj skvalitňuje proces kontraktácie medzi žalobcom a úverovými klientmi. VÚP sú tak priamo súčasťou Zmluvy samotnej a majú povahu plnohodnotnej zmluvnej dokumentácie. Úverové podmienky teda upravujú všeobecné dojednania platné pre všetky úverové vzťahy (a podporne pre všetky právne vzťahy s ručiteľmi zabezpečujúcimi hlavné úverové vzťahy).

29. Strany sporu v odvolacom konaní žiadne ďalšie vyjadrenia nepodali

30. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací [§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“)], po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 CSP), viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to dôležitý verejný záujem, na prejednanie odvolania odvolací súd pojednávanie nenariadil (§ 385 ods. 1 CSP) a rozsudok verejne vyhlásil. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Krajského súdu v Banskej Bystrici (§ 378 ods. 1 a § 219 ods. 1, 3 CSP).

31. Odvolací súd bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP):

32. Žalobca ako veriteľ uzavrel s pôvodným žalovaným 1/ DIGSON, s.r.o. IČO: 44 059 361 ako dlžníkom dňa 27.04.2016 Zmluvu o splátkovom úvere č. MÚ-8002358161 (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej poskytol pôvodnému žalovanému 1/ peňažné prostriedky formou splátkového investičného úveru vo výške 135.000 Eur, s ročnou úrokovou sadzbou 7 %. Úver sa pôvodný žalovaný 1/ zaviazal splácať v mesačných splátkach po 2.813 Eur so splatnosťou posledný bankový deň v kalendárnom mesiaci, s dohodnutým úrokom z omeškania vo výške 25 % ročne. Strany k zmluve o úvere uzatvorili Dodatok č.1 dňa 12.12.2016, Dodatok č.2 dňa 16.02.2018 a Dodatok č.3 dňa 18.07.2019, ktorými došlo k navýšeniu úveru na celkovú sumu 191.500 Eur s konečnou splatnosťou úveru 31.07.2022 so splátkami vo výške 2.633 Eur. Za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu uzavreli žalobca ako veriteľ so žalovaným (pôvodne žalovaným v 2. rade) ako ručiteľom Dohodu o ručení obsiahnutú v bode 6.6 zmluvy o úvere. Vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán bližšie nešpecifikované zmluvou o úvere a Dohodou o ručení sa riadia Všeobecnými úverovými podmienkami veriteľa. Žalobca využil svoje právo na vyhlásenie mimoriadne splatnosti úveru v zmysle čl. XIII. bod 13.2 písm. a/ VÚP, bod 13.3 VÚP pre neplatenie splátok úveru riadne a včas. Žalovaný nerozporoval výšku ani rozsah uplatnených nárokov žalobcu na zaplatenie istiny vo výške 72.245,99 Eur (nesplatená istina vo výške 72.209,99 Eur a poplatky vo výške 36 Eur), úroku do zosplatenia vo výške 2.520,83 Eur, úroku z omeškania do zosplatenia vo výške 1.204,50 Eur a ani dohodnutú výšku úroku z omeškania 25 % ročne.

33. Podľa odvolacích námietok žalovaného nie je možné považovať úver za mimoriadne zosplatený, pretože žalovanému nebolo riadne doručené oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaný poukázal na znenie bodu 13.3.2. Všeobecných obchodných podmienok žalobcu (ďalej aj ako „VOP“), podľa ktorého celková pohľadávka veriteľa sa stane splatnou dňom doručenia oznámenia Veriteľa o mimoriadnej splatnosti úveru dlžníkovi.

34. Odvolací súd k tejto odvolacej argumentácii žalovaného uvádza, že žalovaný mal v právnom vzťahu so žalobcom postavenie ručiteľa za záväzky dlžníka z úverovej zmluvy, ktorým dlžníkom je spoločnosť DIGSON s.r.o. V zmysle samotným žalovaným citovaného ustanovenia bodu 13.3.2 VOP sa celková pohľadávka žalobcu na základe oznámenia o mimoriadnej splatnosti úveru stala splatnou dňom doručenia tohto oznámenia dlžníkovi zo zmluvy o úvere, ktorým ale bola spoločnosť DIGSON, s.r.o. a nie žalovaný, ktorý v tomto zmluvnom vzťahu vystupoval ako ručiteľ za záväzky tejto spoločnosti. S doručením oznámenia o mimoriadnej splatnosti úveru žalovanému toto zmluvné ustanovenie (a ani žiadne zákonné ustanovenie) nespája žiadne právne účinky, preto ani prípadné nedoručenie tohto oznámenia žalovanému nemohlo mať žiadny vplyv na vznik práva žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Ani samotný žalovaný v podanom odvolaní a ani v priebehu konania nepoukázal na také zmluvné ustanovenie, ktoré by vyžadovalo pre mimoriadne (predčasné) zosplatenie úverovej pohľadávky žalobcu doručenie oznámenia o mimoriadnej splatnosti úveru aj žalovanému ako ručiteľovi. Tejto argumentácii žalovaného preto odvolací súd nemohol pripísať žiadnu relevanciu.

35. Odvolací súd ďalej dopĺňa, že žalovaný síce svoje presvedčenie o tom, že mimoriadna splatnosť úveru bola zo strany žalobcu vyhlásená v rozpore so Všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu, založil na tom, že vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti úveru mu nebolo doručené, súčasne však v rámci tejto argumentácie uviedol mimo jej kontext tvrdenie, že: „Podací hárok potvrdzuje výlučne odoslanie nejakého dokumentu, avšak nie jeho doručenie dlžníkovi“.

36. Pre úplnosť preto odvolací súd považuje za potrebné doplniť, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí vysporiadal aj s otázkou doručenia oznámenia o mimoriadnej splatnosti úveru ako spoločnosti DIGSON s.r.o., tak aj žalovanému, pričom poukázal na to, že zmluvné strany si vo všeobecných úverových podmienkach v článku XVI. upravili osobitný spôsob doručovania tak, že oznámenia, žiadosti alebo iná korešpondencia doručované prostredníctvom doporučenej poštovej zásielky platia za doručené tretím dňom nasledujúcim po dni ich odoslania. Žalobca podľa záverov prvostupňového súdu predložením podacieho hárku EPH251291634, z ktorého vyplýva zaslanie uvedenej listiny tak hlavnému dlžníkovi (RF010771352SK) ako aj žalovanému (RF010771349SK) dňa 09.09.2021 preukázal naplnenie fikcie doručenia oznámenia o mimoriadnej splatnosti, ktorého obsahom bola aj výzva na zaplatenie celkovej pohľadávky veriteľa ku dňu 07.09.2021 vo výške 75.971,32 Eur do 5 kalendárnych dní, dňa 13.09.2021.

37. Súd prvej inštancie svoje závery o doručení oznámenia o mimoriadnej splatnosti úveru ako hlavnému dlžníkovi, tak aj žalovanému, založil na konkrétnej argumentácii, ktorú však žalovaný v podanom odvolaní nijak nespochybnil, teda neuviedol, z akých dôvodov tieto závery súdu prvej inštancie obstať nemôžu. V podanom odvolaní sa žiadnym spôsobom odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ktoré k tejto otázke obsahuje konkrétne zistenia a z nich vyvedené právne závery (ako ich odvolací súd uviedol vyššie), nedotýka.

38. Odvolanie je riadnym opravným prostriedkom, ktorým sa strana sporu domáha, aby odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie, ktoré mu predchádzalo. Rozhodnutie súdu prvej inštancie podlieha prieskumu odvolacím súdom len z dôvodov, ktoré odvolateľ uvedie v podanom odvolaní, prípadne ktoré doplní podľa § 365 ods. 3 CSP do uplynutia lehoty na podanie odvolania, keďže podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný. Viazanosť odvolacími dôvodmi znamená, že odvolací súd pri svojom rozhodovaní môže prihliadať len na také pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré boli odvolateľom v podanom odvolaní uplatnené, s výnimkou väd, ktoré sa týkajú procesných podmienok a na ktoré odvolací súd podľa § 380 ods. 2 CSP prihliadne, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Iné pochybenia súdu prvej inštancie odvolací súd z vlastnej iniciatívy nezisťuje a ak by aj v odvolacom konaní vyšli najavo, nemôže na ne prihliadať. Uvedenie dôvodov, z akých sa rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne, t.j. uvedenie odvolacích dôvodov, je aj zákonnou obsahovou náležitosťou odvolania podľa § 363 CSP.

39. Žalovaný len všeobecným spôsobom uviedol, že predložený podací hárk potvrdzuje výlučne odoslanie dokumentu, nie jeho doručenie dlžníkovi, zároveň však v podanom odvolaní ani netvrdí, že toto oznámenie hlavnému dlžníkovi doručené nebolo a aké má táto skutočnosť prípadné právne následky, a ani žiadnym spôsobom nekonkretizuje dôvody nesprávnosti preskúmaného rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k tejto otázke. Význam tejto argumentácie nie je možné vyvodiť ani z kontextu, v ktorom bola použitá. Takto formulované odvolanie neumožňuje odvolaciemu súdu preskúmať správnosť napadnutého rozhodnutia, keďže mu nie je známe stanovisko odvolateľa, z akých konkrétnych dôvodov vo väzbe na konkrétne skutkové okolnosti ho nepovažuje za správne. Ak v odvolaní absentuje opis okolností, v ktorých odvolateľ vidí nesprávnosť rozhodnutia prvostupňového súdu, potom nie je vymedzený rozsah prieskumnej činnosti odvolacieho súdu po kvalitatívnej (materiálnej) stránke. Nedostatok obsahového (kvalitatívneho) vymedzenia odvolania má za následok, že podané odvolanie odvolací súd pre absenciu relevantných odvolacích tvrdení a argumentácie v tejto časti (t.j. v časti námietky, že podací hárk potvrdzuje výlučne odoslanie nejakého dokumentu) nemohol posúdiť ako dôvodné.

40. Odvolací súd sa nestotožnil ani s tou časťou odvolacej argumentácie žalovaného, podľa ktorej vyhlásenie mimoriadne splatnosti úveru malo byť individuálne dojednané v úverovej zmluve, a nie vo všeobecných obchodných podmienkach. Odvolací súd v tomto smere odkazuje na vysvetlenie súdu prvej inštancie obsiahnuté v odseku č. 28 napadnutého rozhodnutia, v ktorom okresný súd správne poukázal na to, že žalovaný nemá postavenie spotrebiteľa. Podľa zistení súdu prvého stupňa zo zmluvy o úvere vyplýva (čl. II. bod 2.2), že vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán bližšie nešpecifikované touto zmluvou a Dohodou o ručení sa riadia Všeobecnými úverovými podmienkami Tatra banky, a.s. zo dňa 07.03.2008 v znení neskorších dodatkov. Z čl. IX. bod 9.4 Zmluvy je nepochybné vyhlásenie žalovaného (aj dlžníka), že sa pri uzavretí tejto zmluvy oboznámili s príslušným Sadzovníkom poplatkov a s Úverovými podmienkami. Odvolací súd považuje za správne závery súdu prvého stupňa, že uvedené

ustanovenia zmluvy o úvere sú písané jasne, určito a zrozumiteľne, ako aj s tým záverom súdu prvej inštancie, že nie je nutné, aby zmluvná strana VÚP podpisovala.

41. Odôvodnenie napadnutého uznesenia považuje odvolací súd za správne a na podporu jeho správnosti dopĺňa (§ 387 ods. 2 CSP), že na právny vzťah žalobcu a dlžníka (pôvodného žalovaného 1/) sa aplikuje Obchodný zákonník, ktorý prostredníctvom ustanovenia § 273 ods. 1 umožňuje zmluvným stranám, aby časť obsahu zmluvy určili aj odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené, a že na uzavretie zmluvy možno použiť zmluvné formuláre používané v obchodnom styku (§ 273 ods. 3 ObZ). Vo sfére obchodného práva využitie odkazu na všeobecné obchodné podmienky je bežnou obchodnou praxou aprobovanou zákonom a nie je možné na takýto postup aplikovať protektívne ustanovenia Občianskeho práva, ktoré v záujme ochrany spotrebiteľa normuje využitie odkazu zmluvy na všeobecné obchodné podmienky vo vzťahu k individuálnosti dojednaní a následne vo vzťahu k posúdeniu neprijateľnosti zmluvných podmienok. V obchodnom práve sa dôsledne rešpektuje rovnosť zmluvných strán, ktoré v rámci dispozičnej autonómie samé určujú obsah záväzkov, na ktoré uzavretím zmluvy pristúpia. Pokiaľ žalovaný 2/ na základe vlastného rozhodnutia prevzal ručenie za dlžníka (pôvodného žalovaného 1/) za podmienok, ktoré mu v čase prevzatia ručenia vyhovovali (inak by ručenie neprevzal), nemôže sa následne domáhať toho, že sa neoboznámil s obsahom zmluvného dojednania medzi veriteľom a dlžníkom. Zároveň v prejednávanej príhode je žalovaný 2/ ako ručiteľ spoločníkom a štatutárnym orgánom dlžníka, takže mal prístup k obsahu zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom nielen v rozsahu zmluvných dojednaní zachytených v zmluve, ale aj k informácii, že na zmluvu o úvere sa vzťahujú aj všeobecné obchodné podmienky banky (Úverové podmienky) a Sadzovník poplatkov.

42. Žalovaný v podanom odvolaní nespochybnil skutkové zistenie súdu prvej inštancie, že čl. IX. bod 9.4 zmluvy o úvere obsahuje jeho vyhlásenie, že sa s úverovými podmienkami žalobcu oboznámil. Obchodné podmienky, na ktoré v zmysle § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluva odkazuje a ktoré sú k nej pripojené alebo sú zmluvným stranám známe, nemusia byť samostatne podpísané účastníkmi zmluvného vzťahu, avšak stávajú sa plnohodnotnou súčasťou zmluvy. Ustanovenie § 273 Obchodného zákonníka žiadnym spôsobom nešpecifikuje, akú časť obsahu zmluvy možno určiť odkazom na všeobecné obchodné podmienky, preto výkladom tohto zákonného ustanovenia možno dospieť k záveru, že v obchodných podmienkach je možné upraviť aj mimoriadne zosplatnenie úveru. Odvolací súd sa preto nestotožnil s tvrdením žalovaného, že mimoriadna splatnosť úveru mala byť súčasťou obsahu samotnej zmluvy o úvere, nie všeobecných obchodných podmienok, takáto povinnosť zo žiadneho zákonného ustanovenia Obchodného zákonníka nevyplýva. Ani žalovaný v podanom odvolaní nevyvetlil, z akého konkrétneho dôvodu alebo na základe akého konkrétneho zákonného ustanovenia sa domnieva, že mimoriadna splatnosť úveru nemôže byť upravená vo všeobecných podmienkach, ktoré sú platnou súčasťou obsahu úverovej zmluvy bez potreby ich podpísania žalovaným tak, ako na to správne poukázal aj súd prvého stupňa.

43. Nie je správne ani tvrdenie žalovaného, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je základným právom žalovaného, naopak tento zmluvný inštitút slúži záujmom žalobcu ako veriteľa, ktorý je oprávnený v prípade porušenia platobnej disciplíny požadovať od úverového dlžníka vrátenie úveru a súvisiacich nárokov. Správnosť preskúmaného rozhodnutia nemohlo spochybniť ani tvrdenie žalovaného, že mimoriadne zosplatnenie malo byť medzi ním a žalobcom individuálne dojednané. Ako správne uviedol aj súd prvého stupňa, vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom obchodnoprávnym, nie spotrebiteľským, pričom žalovaný mal v tomto záväzkovom vzťahu postavenie ručiteľa, avšak toto právo mal žalobca podľa zmluvných dojednaní voči pôvodnému žalovanému 1/, teda hlavnému dlžníkovi z úverovej zmluvy. Nie je preto správne tvrdenie žalovaného ako ručiteľa, že právo žalobcu vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru malo byť (individuálne) dojednané medzi ním a žalovaným v úverovej zmluve.

44. Podľa nosnej odvolacej argumentácia žalovaného, pokiaľ súd prvej inštancie vykonal pojednávanie a vyhlásil rozsudok v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, keď na žiadosť právneho zástupcu žalovaného odôvodnenej nepriaznivým zdravotným stavom žalovaného neodročil pojednávanie, na ktorom došlo k vyhláseniu napadnutého rozhodnutia, jeho rozhodnutie je predčasné a týmto postupom boli porušené práva žalovaného na spravodlivý proces.

45. Podľa čl. 48 ods. 2, vety prvej Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

46. Podľa § 178 ods. 1 CSP, ak je strana zastúpená zástupcom na celé konanie, súd na pojednávanie spravidla predvolá len zástupcu; stranu súd predvolá, ak je nevyhnutné vykonať jej výsluch.

47. Podľa § 183 ods. 1 CSP, pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

48. Podľa § 183 ods. 2 CSP, od advokáta možno okrem dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a okrem prípadu, ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje, odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom, vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Od strany možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dala na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou, ak k odročeniu pojednávania došlo z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu.

49. Podľa § 182 ods. 3 CSP, strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať.

50. Podľa § 182 ods. 4 CSP, ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania.

51. V čl. 48 ods. 2 ústavy je zakotvené právo byť prítomný na prejednaní svojej veci. Strana sa môže dať v civilnom sporovom konaní (vrátane pojednávania pred súdom) zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí (§ 89 ods. 1 veta prvá CSP). Ak je účastník zastúpený, vykonáva svoje procesné práva a povinnosti prostredníctvom zástupcu (čl. 13 ods. 1 CSP). Konanie je postihnuté vadou v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP iba v tom prípade, ak súd bez výslovného návrhu strany prejedná vec v neprítomnosti jej právneho zástupcu, ktorý z dôležitého dôvodu (dotýkajúceho sa jeho osoby) požiadal o odročenie pojednávania. K tomu, aby žiadosť o odročenie pojednávania bola podložená dôležitým dôvodom, je potrebné, aby právny zástupca sporovej strany tvrdil také skutočnosti, ktoré sú vzhľadom na svoju povahu a závažnosť spôsobilé ospravedlniť jeho neúčast' na pojednávaní.

52. V posudzovanom prípade z obsahu spisu vyplýva, že na pojednávanie dňa 18.01.2023 boli predvolaní len právni zástupcovia strán sporu v súlade s § 178 ods. 1 CSP, pričom právny zástupca žalovaného deň pred pojednávaním podal na súd žiadosť o odročenie pojednávania s odôvodnením, že žalovaný sa pre práceneschopnosť nie je spôsobilý pojednávania zúčastniť. Po tom, ako mu súd oznámil, že ním tvrdený dôvod na odročenie pojednávania nepovažuje za dôležitý, právny zástupca žalovaného opätovne z rovnakého dôvodu požiadal súd o odročenie pojednávania aj v deň jeho konania. Na túto žiadosť súd prvej inštancie nereagoval a vec prejednal v neprítomnosti žalovaného resp. jeho právneho zástupcu, ktorý sa na pojednávanie nedostavil.

53. Aj z pohľadu odvolacieho súdu je zrejmé, že právnym zástupcom žalovaného tvrdený dôvod na odročenie nariadeného pojednávania nie je možné považovať za dôležitý, pretože nebol založený na objektívnej prekážke, ktorá by bránila zúčastniť sa pojednávania právnemu zástupcovi žalovaného. Len neprekonateľná a náhla prekážka na strane právneho zástupcu žalovaného mohla predstavovať zákonný dôvod na odročenie pojednávania, nie však prekážka na strane samotného žalovaného a to bez ohľadu na to, či tento mal alebo nemal záujem sa pojednávania zúčastniť, keďže práve tým, že si na svoje zastupovanie v konaní pred súdom zvolil právneho zástupcu za účelom efektívneho a profesionálneho hájenia jeho práv, bol v plnom rozsahu zabezpečený jeho prístup k súdu, keďže jeho vyjadrenia ako aj jeho úkony pred súdom sa považujú za prednesy a konanie samotného žalovaného. Prekážky v účasti na pojednávaní na strane žalovaného nemohli predstavovať dôležitý dôvod na odročenie pojednávania.

54. Aj z dikcie ustanovenia § 183 ods. 1 CSP vyplýva, že pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa z dôležitých dôvodov nemôže zúčastniť pojednávania a zároveň od nej nemožno spravodlivo žiadať, aby sa dala zastúpiť, pričom v posudzovanom prípade si žalovaný ako strana konania zvolil na svoje zastupovanie advokáta, teda sa zastúpiť dal. Potom len vážne prekážky v účasti na pojednávani na strane advokáta žalovaného mohli založiť dôvod na odročenie pojednávania, avšak právny zástupca žalovaného žiadne dôvody, ktoré by ospravedlňovali jeho neúčast na pojednávani a zároveň zakladali dôvod na jeho odročenie, netvrdil a ani nepreukázal.

55. Je potrebné ďalej zdôrazniť, že súd prvej inštancie sa nedopustil ani chyby v procesnom postupe po podaní návrhu na odročenie pojednávania aj s poukazom na časové súvislosti tak, ako na ne správne poukázal aj žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného.

56. Z obsahu spisu vyplýva, že pojednávanie v tejto veci bolo nariadené na deň 18.01.2023 o 12,30 hod., na ktoré súd predvolal zástupcov strán sporu. Dňa 17.01.2023 o 13,50 hod. bola konajúcemu súdu doručená žiadosť žalovaného prostredníctvom jeho právneho zástupcu o zrušenie a odročenie termínu pojednávania na nový termín z dôvodu choroby žalovaného, ktorý trvá na svojej osobnej účasti na pojednávani. O vyhovení žiadosti žiadal byť právny zástupca žalovaného informovaný na jeho e-mailovej adrese. Zo spisu vyplýva, že zo strany súdu bola dňa 18.01.2023 o 8:32 hod. zaslaná správa na právny zástupcom (na tieto účely) uvedenú e-mailovú adresu, ktorou súd upovedomil právneho zástupcu žalovaného o tom, že neakceptuje jeho žiadosť o odročenie pojednávania nariadeného na deň 18.01.2023 o 12,30 hod. s odôvodnením, že predvolávaný bol len právny zástupca žalovaného, a nie žalovaný.

57. Podľa zistení odvolacieho súdu súd prvej inštancie v súlade s § 182 ods. 4 CSP bezodkladne upovedomil právneho zástupcu žalovaného o tom, že ním tvrdený dôvod na odročenie pojednávania nepovažuje za dôležitý. V zmysle § 183 ods. 4 CSP strana má uviesť taký kontakt, ktorý je aktívny a k dispozícii na rozhodnutie súdu o návrhu na odročenie pojednávania. Civilný sporový poriadok nevyžaduje pre upovedomenie žiadnu osobitnú formu. Oznámenie upovedomenia strane by malo byť poznačené v súdnom spise, prípadne ak súd využil elektronickú poštu, tak kópia správy má byť zažurnalizovaná v súdnom spise, čo bolo v danom prípade splnené. Súd využil na upovedomenie najrýchlejšiu cestu, elektronickú poštu, ktorej využitie požadoval aj samotný právny zástupca žalovaného. Súd tak postupoval v intenciách účinných procesných ustanovení a pokiaľ právneho zástupcu emailom o 8.32 hod. na ním uvedený kontaktný údaj informoval, že pojednávanie o 12,30 hod. sa uskutoční, mal právny zástupca žalovaného dostatočný priestor na to, aby sa na pojednávanie dostavil. Neuniklo pozornosti súdu ani to, že právny zástupca žalovaného výslovne neuviedol, že by bolo objektívne vylúčené, aby sa na pojednávanie za týchto okolností dostavil včas, len všeobecne poukázal na dĺžku trvania cesty z Bratislavy do sídla konajúceho súdu.

58. Odvolací súd sa nemohol stotožniť ani s tou časťou odvolacej argumentácie, podľa ktorej žalovaný zastúpený advokátom za tejto procesnej situácie očakával odročenie pojednávania, keď odročenie pojednávania na návrh strany by bolo možné odôvodnene očakávať len v prípade, ak by nebola zastúpená právny zástupcom. Preto niet dôvodu na to, aby sa mohol právny zástupca žalovaného spoliehať na to, že pojednávanie bude odročené. Ak je strana zastúpená zástupcom na celé konanie, súd stranu predvolá, ak je nevyhnutné vykonať jej výsluch (§ 178 ods. 1 CSP), avšak výsluch žalovaného v konaní navrhnutý nebol, keď v zmysle § 195 CSP súd môže nariadiť výsluch strany len na návrh. Odvolací súd tak v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne pochybenie a prejednanie veci v neprítomnosti žalovanej strany nie je možné pričítať súdu, ale právnenmu zástupcovi žalovaného.

59. Len pre úplnosť odvolací súd dodáva, že na ďalšiu žiadosť právneho zástupcu žalovaného o ospravedlnenie neúčasti žalovaného a odročenie pojednávania z tých istých dôvodov už súd prvej inštancie nemal povinnosť reagovať, keď skoršiu žiadosť s totožným obsahom vyhodnotil ako nedôvodnú.

60. Procesné práva žalovaného (vrátane prerokovania veci v jeho prítomnosti) preto mali a mohli byť vykonávané na pojednávani dňa 18.01.2023 prostredníctvom ním zvoleného právneho zástupcu, ktorý sa pojednávania bez akéhokoľvek ospravedlnenia a bez existencie akéhokoľvek objektívneho dôvodu nezúčastnil. Odvolací súd preto dospel k záveru, že za týchto okolností boli splnené podmienky na uskutočnenie pojednávania v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného. Právo žalovaného na

perokovanie jeho veci v jeho prítomnosti tak zo strany súdu prvého stupňa porušené nebolo, keďže toto právo (v zastúpení jeho právnym zástupcom) sám nevyužil.

61. Žalovaný v odvolaní poukázal aj na to, že na pojednávaní mohol navrhnúť výsluch žalovaného a že na svojom výsluchu trvá.

62. Pre posúdenie dôvodnosti podaného odvolania bolo preto významné z pohľadu odvolacieho súdu aj to, že žalobca až do vyhlásenia dokazovania za skončené nevzniesol relevantný návrh na doplnenie dokazovania výsluchom strany, aj keď k tomu mal objektívnu príležitosť. Pokiaľ by sa právny zástupca žalovaného pojednávania zúčastnil, mohol rovnako takýto návrh na výsluch strany uplatniť, i keď s rizikom uplatnenia sudcovskej koncentrácie konania (§ 153 ods. 2 CSP), keďže návrh na výsluch žalovaného by nevyhnutne znamenal nutnosť odročiť pojednávanie a napriek tomu, že žalovanému nič nebránilo, aby tento prostriedok procesnej obrany uplatnil vo vyjadrení k žalobe pred vykonaním pojednávania, žalovaný vo svojich vyjadreniach návrh na výsluch strany súdu nepodal. Doplnenie dokazovania mohol právny zástupca žalovaného navrhnúť aj potom, čo mu súd prvého stupňa emailom oznámil, že pojednávanie v tejto veci na jeho návrh neodročí, pričom v zmysle § 179 ods. 1 CSP bolo možné očakávať, že súd rozhodne na jedinom pojednávaní. Napriek tomu, že žalovaný nevykonanie jeho výsluchu považuje za vážne pochybenie konajúceho súdu, v priebehu konania pred súdom prvej inštancie takéto vykonanie dokazovania do vyhlásenia dokazovania za skončené nenavrhol. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktorým je aj výsluch strany, však mohol žalovaný uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí (§ 154 CSP). Zákonná koncentrácia konania upravená v § 154 CSP predstavuje objektívnu časovú hranicu pre uplatnenie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany. Bolo preto povinnosťou žalovaného predniesť dôkazný návrh v podobe výsluchu strany do vyhlásenia dokazovania za skončené, žalovaný však takéto dokazovanie nenavrhol.

63. Pre civilné sporové konanie je charakteristické, že úspech v spore závisí od správnej a včasnej procesnej aktivity strany sporu. Procesnú aktivitu strana realizuje uplatňovaním prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, ktorými sú podľa § 149 CSP najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Zodpovednosť za výsledok sporu je na pleciach sporových strán, ktoré majú v spore preukázať vysokú mieru procesnej aktivity a svoje skutkové tvrdenia dokázať, teda označovať a predkladať dôkazné prostriedky za účelom preukázania prednesených skutkových tvrdení. Prejednací princíp, ktorý je ťažiskovým princípom v sporovom procese znamená, že súd (až na výnimky) buduje skutkový základ konečného rozhodnutia vo veci z úkonov, ktoré plynú z procesnej aktivity strán sporu. Ak si strana nesplní svoju dôkaznú povinnosť, súd nemá povinnosť vykonávať iné dokazovanie, ale rozhodne na základe výsledkov dokazovania navrhnutého stranami sporu a bez návrhu ďalšie dôkazy nevykonáva (§ 185 ods. 2 CSP). Pokiaľ súd prvej inštancie rozhodol na základe zisteného skutkového stavu, ktorý zistil procesným postupom podľa CSP (§ 215 ods. 1, 2 CSP) bez toho, aby vykonal výsluch žalovaného, keď návrh na výsluch žalovaného ani nebol vznesený, postupoval v súlade s ustanoveniami CSP.

64. Nie je relevantná ani námietka žalovaného, podľa ktorej nebol poučený o koncentrácii konania. V zmysle § 160 CSP súd poskytuje stranám poučenia o ich procesných právach a povinnostiach v rozsahu ustanovenom týmto zákonom. Súd vždy poučí strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. Poučovaciu povinnosť súd nemá, ak je strana zastúpená advokátom, právnickou osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, odborovou organizáciou alebo fyzickou osobou, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Nebolo preto povinnosťou okresného súdu žalovaného poučiť o zákonnej koncentrácii konania upravenej v § 154 CSP.

65. Ako už bolo uvedené, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, mohli strany uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. Podľa § 384 ods. 3 CSP odvolací súd môže doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366 CSP. V zmysle § 366 CSP majúcom základ v koncentrácii konania podľa § 154 CSP odvolací súd je aj počas odvolacieho konania povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli

mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. V ostatných prípadoch prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, nie je možné uplatniť v odvolacom konaní. Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie.

66. Výsluch žalovaného ako prostriedkov procesnej obrany za daných okolností nie je možné v odvolacom konaní uplatniť, keďže sa nejedná o prípustnú novotu z toho dôvodu, že žalovanému nič nebránilo, aby tento dôkazný návrh predniesol už v konaní pred súdom prvej inštancie. Žalovaný ani žiadnymi objektívnymi skutočnosťami neodôvodnil svoju procesnú pasivitu v podobe neuplatnenia takéhoto dôkazného návrhu v priebehu konania.

67. Je potrebné v tejto súvislosti žalovanému pripomenúť, že mu bol v priebehu sporového konania na prvom stupni vytvorený dostatočný priestor, aby sa podrobne vyjadril k žalobe žalobcu a jeho následnému vyjadreniu vo veci, ktoré mu bolo doručené, pričom žalobca na nariadenom pojednávaní v podstatnej miere už len zopakoval argumentáciu obsiahnutú v jeho písomných podaniach. Žalobca bol v zmysle § 153 ods. 1 CSP povinný uviesť všetko, čo chcel v rámci prostriedkov procesnej obrany uplatniť včas, teda v zásade v prvom vyjadrení k žalobe, prípadne v žalobnej duplike. Výsluch žalovaného nie je možné vnímať ako výsluch svedka, teda tretej osoby. Žalovaný ako sporová strana znáša povinnosť tvrdenia (ak mieni uplatniť prostriedky procesnej obrany) a na uvedenie tvrdení je Civilným sporovým poriadkom časovo limitovaný tak, že ich je povinný uplatniť už pri prvom úkone, kedy ich uplatniť môže, ak koná starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Nemá preto možnosť „odkladať“ svoje vyjadrenia až na pojednávanie. Výsluch strany je podľa § 187 ods. 1, 2 CSP dôkazným prostriedkom a podľa § 195 ods. 1 CSP na návrh môže súd nariadiť výsluch strany o tvrdených skutočnostiach, ktoré v konaní vyšli najavo, ak ich nemožno preukázať inak. Nie je možné vylúčiť, že predloženie skutkového tvrdenia strany je bezprostrednou reakciou na nové skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania alebo ich strana predložila ako reakciu na skutočnosti, o ktorých nevedela, ani ich nemohla predvídať a ktoré vyšli najavo až potom, ako mala strana povinnosť označiť a predložiť skutočnosti a dôkazy. O takýto prípad v prejednávanej veci nešlo, keď (ako už bolo uvedené) žalobca (prostredníctvom jeho právneho zástupcu) na pojednávaní v podstatnej miere len odkázal na obsah svojich písomných vyjadrení, ku ktorým však žalovaný mal možnosť zaujať stanovisko už v konaní na prvom stupni. Žalovaný v podanom odvolaní ani neuviedol, na aký konkrétny prostriedok procesného útoku zo strany žalobcu reagovať nemohol pred vyhlásením dokazovania za skončené. Odvolací súd preto nevzhladol žiadny dôvod odôvodňujúci pripustiť takýto dôkazný návrh v rámci odvolacieho konania.

68. Odvolaciemu súdu pre neúplnosť a neurčitosť dôkazného návrhu nie je súčasne známe ani to, aké skutočnosti nevyhnutné pre správne posúdenie tohto sporu mali byť prostredníctvom tohto dôkazu preukázané. Dôkazná povinnosť strany sporu nadväzuje na povinnosť tvrdenia, keď povinnosť strán sporu označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi patrí k základným princípom civilného sporového konania upraveným v čl. 8 CSP. Aby strana mohla splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia, a preto dôkaznej povinnosti musí vždy predchádzať povinnosť tvrdenia. V posudzovanom prípade návrhu na vykonanie dokazovania zo strany žalovaného nepredchádzalo žiadne tvrdenie, na ktoré by tento dôkaz mal byť vykonaný. Dokazovanie v civilnom sporovom konaní však nemá slúžiť na to, aby z dôkazov boli vyvodzované alebo zisťované tvrdenia, dôkaz má slúžiť na preukázanie, prípadne popretie už uvedených tvrdení. Len ak súd nevykoná dôkaz navrhovaný stranou konania, hoci tento má preukazovať takú, medzi stranami konania spornú skutkovú okolnosť, ktorá je pre meritórne posúdenie žalobného nároku významná, či dokonca rozhodujúca, znemožní tým strane konania uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. V súlade s princípom hospodárnosti konania upravenom v čl. 17 CSP súd vykonáva len také dôkazy, ktoré majú potenciál objasniť právne významné sporné skutočnosti, žalovaný však v odvolaní nevysvetlil, aké konkrétne skutočnosti by mohli byť jeho výsluchom objasnené.

69. Žalovaný nevzniesol návrh na doplnenie dokazovania výsluchom strany do vyhlásenia dokazovania za skončené v zmysle § 154 CSP, nejde ani o prípustnú novotu v zmysle § 366 CSP a keďže nebolo povinnosťou súdu prvého stupňa poučiť žalovaného, ktorý bol v priebehu konania zastúpený advokátom,

o zákonnej koncentrácii konania, odvolanie žalovaného ani v tejto časti nie je možné považovať za dôvodné.

70. Odvolací súd vedený týmito úvahami dospel k záveru, že v rozsahu uplatnených odvolacích námietok je rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne správne, preto ho vo výroku veci samej, ako aj v závislom výroku o náhrade trov konania, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

71. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

72. Rozhodnutie bolo senátom odvolacieho súdu prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).